



בש"פ 156/19 - מדינת ישראל נגד אבי ביטון, ירין ביטון, תמיר בן פרץ

בבית המשפט העליון

בש"פ 156/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. אבי ביטון
2. ירין ביטון
3. תמיר בן פרץ

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בת"פ 25336-10-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול

בשם המשיבים:

עו"ד אסיף קזולה; עו"ד דורון נוי

החלטה

1. מונחת לפני בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, ב-90 ימים נוספים החל מתאריך 26.1.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 25336-10-16, לפי המוקדם מבניהם.



כתב האישום, שהוגש בסוף אוקטובר 2016, מייחס למשיבים עבירות של הריגה והחזקת סכין שלא כדין; ולמשיבים 1-2 בלבד עבירה נוספת של שיבוש הליכי משפט.

על פי כתב האישום, במהלך חתונתו של משיב 2 התפתחה קטטה בין המשיבים לבין מנוח וחבריו, שכללה צעקות, דחיפות, השלכת אבנים ובקבוקי זכוכית. עוד במהלך הקטטה משיב 1 הצטייד בסכין, ודקר את המנוח באמצעותה; עת משיבים 2-3, אשר היו מודעים לקיומה של הסכין, תקפו יחד עם משיב 1 את המנוח בצוואת חדא. מעשים אלו הובילו לפטירתו של המנוח. לאחר הקטטה משיב 1 ניסה להסתיר את הסכין; וכל המשיבים נמלטו מהמקום, עת המנוח מתבוסס בדמו על הקרקע. משיבים 1-2 כיבסו את בגדיהם במטרה להעלים את כתמי דם של המנוח, ומשתתף נוסף בקטטה ניסה לנקות את רכבם לשם מטרה זו.

2. בבקשה להארכת מעצר ב-90 יום לפני סעיף 62 לחוק המעצרים, שתיים הן אמות המידה להכרעה: האחת מסוכנות המשיב; והשנייה קצב המשפט. עניינה של הראשונה הוא האינטרס הציבורי וההגנה עליו; ושל השנייה זכויות הנאשם בתקופה בה הוא נהנה מחזקת החפות. באשר לעניין הראשון, מקרה זה מלמד, על פניו, על מסוכנותם של המשיבים. כך כפי שעולה אף מהתסקירים. לאמור יש להוסיף את עברם הפלילי. משיב 1 בעל 7 הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות ושיבוש הליכי משפט. בעבר ריצה משיב 1 מספר מאסרים בפועל, ואף תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה באורך 24 חודשים, שיהא בר הפעלה אם יורשע בעבירת השיבוש. משיב 2 בעל שתי הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות. הוא ריצה בעבר בגין אלה שני מאסרים בעבודות שירות. משיב 3 בעל 4 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש ואיומים, והוא ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל. התסקירים שהוגשו בעניינם של המשיבים הגיעו למסקנה כי מסוכנותם גבוהה. לגבי משיבים 2-3 אף צוין כי ישנו סיכון גבוה להישנות התנהגויות דומות בעתיד. הנה לנו שלושה רבדים של מסוכנות: עובדות המקרה, שהוכחו לכאורה, עברם הפלילי של המשיבים ותסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם.

בעניין השיקול השני, קצב שמיעת המשפט, העניין מורכב יותר. זאת משום שהמשיבים מצויים במעצר תקופה ארוכה. ומכאן לבחינת לסיבות לכך. בדיון התייחסה באת כוח המדינה לארבע מהמורות: המהמורה הראשונה הייתה קשורה לענייני הסדרת ייצוג המשיבים ולחומרי החקירה. לאחר מכן, עד לחודש ספטמבר 2017, המשפט התנהל והתקדם. המהמורה השנייה היא כי בחודשים אוקטובר-נובמבר 2017 לא נקבעו דיונים לבקשת ההגנה. במסגרת המהמורה השלישית עלו שאלות לגבי ייצוגם המשותף של המשיבים בשל חשש לניגוד עניינים. ברם, ביום 23.1.2018 נקבע כי אין ניגוד עניינים. המהמורה האחרונה ארעה בנובמבר 2018, ובמסגרתה התקבל מידע חדש לגבי ניגוד העניינים האמור. לכך יש להוסיף מהמורה נוספת והיא חזרתם של המשיבים מהודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון. הודאתם הובילה לביטול ישיבות ההוכחה שהיו קבועות בתיק.

צודק הסנגור כי אין להטיל את האחריות לעיכובים, או ליתר דיוק לכולם, על כתפי המשיבים. ברם, כן ניתן לייחס חלק מהעיכוב להתנהגות המשיבים - בעניין הייצוג והחזרה מההודיה למשל. באשר לעיכובים בתקופה האחרונה - שורשם בהתפתחויות עצמאיות ולא דווקא במחדלי התביעה. במלאכת האיזון נראה כי הכף עודנה נוטה לעמדת המדינה - לפיה המסוכנות גוברת. כך נכון לתקופה זו. לזאת יש להוסיף כי קבועים שישה מועדים נוספים לשמיעת התיק בערכאה קמא. בהקשר זה יצוין כי אף הסנגור המלומד לא העלה הסתייגות מהאופן בו בית המשפט מנהל את ההליך. כאמור, המוקד הוא, לשיטתו, בתוצאה הסופית על רקע הסיבות השונות לקצב שמיעת המשפט, ולכך התייחסתי לעיל. כמובן שחשוב להמשיך לשמוע את המשפט בקצב ראוי בהינתן כל הנסיבות.



3. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. הנני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 26.1.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 25336-10-16, לפי המוקדם מבניהם.

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ט (15.1.2019).

ש ו פ ט
